

Atbildētājs: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

Piedaloties: ANPAS – Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze Odv

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2014/24/ES⁽¹⁾ 10. panta h) punkts un līdz ar to arī šīs direktīvas 28. apsvēruma nepieļauj valsts tiesību aktus, kas paredz, ka neatliekamās medicīniskās palīdzības transporta pakalpojumu sniegšanas līguma tiesības ir prioritāri jāpiešķir tikai brīvprātīgo organizācijām – ar noteikumu, ka tās vismaz sešus mēnešus ir reģistrētas Valsts trešā sektora reģistrā, kā arī ietilpst apvienību tīklā un ir akreditētas saskaņā ar nozares reģionālajiem tiesību aktiem (ja tādi ir), un ar nosacījumu, ka šī līguma tiesību piešķiršana nodrošina vispārējām interesēm atbilstoša pakalpojuma sniegšanu sistēmā, kas sniedz efektīvu ieguldījumu sociāliem mērķiem un tiecas uz solidaritāti ekonomiskās efektivitātes un atbilstības apstākļos, kā arī ievērojot pārskatāmības un nediskriminācijas principus – neparedzot iespēju piešķirt pakalpojuma līguma tiesības arī citām bezpeļņas organizācijām un, jo īpaši, sociālajiem kooperatīviem kā sociālajiem bezpeļņas uzņēmumiem, tostarp sociālajiem kooperatīviem, kuri saskaņā ar *decreto legislativo 112 del 2017* [2017. gada Likumdošanas dekrēta Nr. 112] 3. panta 2.bis punktu veic atmaksājumu sadali dalībniekiem saistībā ar darbību vispārējās interesēs?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. aprīlī iesniedza Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) – “TOYA” sp. z o.o., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji/Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Lieta C-243/21)

(2021/C 289/35)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītājas: “TOYA” sp. z o.o., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji

Atbildētājs: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/19/EK (2002. gada 7. marts) par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu⁽¹⁾ 8. panta 3. punkts, lasot to kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/61/ES (2014. gada 15. maijs) par pasākumiem ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu izvēršanas izmaksu samazināšanai⁽²⁾ 3. panta 5. punktu un 1. panta 3. un 4. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz valsts regulatīvajai iestādei noteikt operatoram, kura rīcībā ir fiziskā infrastruktūra un kurš vienlaikus ir publiski pieejamu elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējs vai elektronisko sakaru tīklu nodrošinātājs, bet kurš netika noteikts kā operators ar būtisku ietekmi tirgū, pienākumu piemērot šīs iestādes *ex ante* paredzētos nosacījumus, kas reglamentē piekļuvi šī operatora fiziskajai infrastruktūrai principus, tostarp līgumu slēgšanas noteikumus un procedūras un piemērojamas maksas par piekļuvi, neatkarīgi no tā, vai pastāv strīds par piekļuvi šī operatora fiziskajai infrastruktūrai un pastāv efektīva konkurence tirgū?

Pakārtoti (II variants)

2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi⁽³⁾ 67. panta 1. un 3. punkts saistībā ar šīs direktīvas 68. panta 2. un 3. punktu, lasot tos kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/61/ES (2014. gada 15. maijs) par pasākumiem ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu izvēršanas izmaksu samazināšanai 3. panta 5. punktu un 1. panta 3. un 4. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz valsts regulatīvajai iestādei noteikt operatoram, kura rīcībā ir fiziskā infrastruktūra un

kurš vienlaikus ir publiski pieejamu elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējs vai elektronisko sakaru tīklu nodrošinātājs, bet kurš netika noteikts kā operators ar būtisku ietekmi tirgū, pienākumu piemērot šīs iestādes *ex ante* paredzētos nosacījumus, kas reglamentē piekļuves šī operatora fiziskajai infrastruktūrai principus, tostarp līgumu slēgšanas noteikumus un procedūras un piemērojamās maksas par piekļuvi, neatkarīgi no tā, vai pastāv strīds par piekļuvi šī operatora fiziskajai infrastruktūrai un pastāv efektīva konkurence tirgū?

(¹) OV 2002, L 108, 7. lpp.

(²) OV 2014, L 155, 1. lpp.

(³) OV 2018, L 321, 36. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 21. aprīlī iesniedza Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) – Szeŕ Krajowej Administracji Skarbowej/O. Funduszu Inwestycyjnemu Zamkniętemu, ko pārstāv O S.A.

(Lieta C-250/21)

(2021/C 289/36)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: Szeŕ Krajowej Administracji Skarbowej

Atbildētājs: O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, ko pārstāv O S.A.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) 135. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums darījumiem, kas saistīti ar kredīta piešķiršanu, kredīta starpniecību vai kredīta pārvaldi, ir piemērojams pamatlietā aprakstītajam pakārtotās līdzdalības līgumam?

(¹) OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. aprīlī iesniedza Landgericht Hamburg (Vācija) iesniedza – TUIfly GmbH/FI, RE

(Lieta C-253/21)

(2021/C 289/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: TUIfly GmbH

Atbildētāji: FI, RE

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkts 7. panta 1. punkts un 8. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par lidojuma atcelšanu uzskata to, ka lidmašīna nolaižas citā, rezervācijā neparedzētā ielidošanas